

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010555
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716010555.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného K.. Š. T., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 01. 07. 2019 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016 zo dňa 03. 07. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 07. 2018, ako aj celý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, a všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016 zo dňa 03. 07. 2018, sa

obžalovaný K.. Š. T., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom K. XXX, prechodne bytom Z.Á. XXXX/XX, H. V.,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

na základe ústnej dohody na následne zmluvy o dielo č. 0016-2013 uzatvorenej dňa 30.04.2013 v obci I., ktorú podpísal ako zástupca obchodnej spoločnosti DONAMISS, s.r.o., K. XXX, IČO: XX XXX XXX s Y. V. a jeho manželkou E. V., vylákal od Y. V. a jeho manželky E. V. ako zálohu po zámkou dodania tepelného čerpadla typ Mitsubishi ZubadanInverter (vykurovací výkon 14kW3), solárneho systému a systému kúrenia vrátane montáže do novostavby v obci I. sumu vo výške 12.000 Eur, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy a preberania finančnej hotovosti, dielo nevykonal, tepelné čerpadlo nedodal a finančné prostriedky poskytnuté ako záloha si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím Y. V. a jeho manželke E. V. spôsobil škodu vo výške 12.000,- Eur,

v bode 2/ rozsudku

ako konateľ spoločnosti DONAMISS s.r.o. so sídlom na adrese K. XXX, IČO: XX XXX XXX uzavrel v mene spoločnosti ako zhotoviteľa dňa 02.06.2013 v meste H., okres V. zmluvu o inštalácii podlahového kúrenia, solárneho systému a tepelného čerpadla č. 0017-2013 s objednávateľom K.. T. U., nar. XX.XX.XXXX, v ktorej sa zaviazal k dodaniu a montáži podlahového kúrenia a tepelného čerpadla značky Mitsubishi ZubadanInverter s vykurovacím výkonom 11 kW v 3 fázovom prevedení v novostavbe rodinného domu v H. na Ul. E. Č. XXX/X, pričom v dome vykonal v mesiaci jún 2013 zabudovanie rozvodov do stien a zaviazal sa čerpadlo nainštalovať a ostatné práce vykonať v mesiaci september 2013 a za účelom kúpy čerpadla a materiálu bola poškodeným dňoch 14.06.2013, 18.07.2013 a

29.07.2013 zaslaná na účet uvedený na účet uvedený v zmluve číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený na spolupracovníka obvineného pána R. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorého bol obvinený spoludisponentom, záloha spolu vo výške 9.500,- Eur, avšak k vykonaniu prác v zmysle zmluvy nepristúpil, nezakúpil tepelné čerpadlo, ale finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a bol pre poškodeného nekontaktný, pričom už v čase podpisu zmluvy vedel, že podmienky zmluvy nedodrží, čím poškodeného T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale F. F. W. K., Q. XX/XX uviedol do omylu a spôsobil mu tak škodu vo výške 9.500,-Eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 2T 158/2014-113 zo dňa 29.01.2015, právoplatným dňa 19.11.2015 odsúdený za čiastkový útok spáchaný v mesiaci september 2013 ku škode Y. Y. H. vo výške 8.000,-Eur a kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok,

teda

v bode 1/ a 2/ rozsudku na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchal

v bode 1/ a 2/ rozsudku prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 3, § 46 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- T. U., nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom F. W. K., Q. XX/XX, vo výške 9.500,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX a E. V.Ř., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 10. 10. 2016na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/14/6611obžalobu na K.. Š. T. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný K.. Š. T. sa na hlavné pojednávanie opakovane nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonomnom poučení uviedol, že využíva svoje právo podľa § 34 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa K.. Y. T., ktorá po zákonomnom poučení uviedla, že obžalovaného pozná, je to jej bývalý manžel, poznajú sa 30 rokov. Spoločne podnikali v obchodnej spoločnosti Donamiss, s.r.o., kde bola konateľkou do roku 2012, kedy požiadala o skončenie funkcie, a od roku 2013 už nebola konateľka, čo bolo asi niekedy v marci alebo apríli 2013, prišiel jej aj list zo súdu, že jej funkcia skončila. Čo sa týka jej činnosti v spoločnosti, tak vybavovala papiere, chodila na poštu, na úrady. Bývalý manžel robil ohliadky, vypracúval ponuky, prijímal zákazky, potom aj tie zákazky vykonával. Hlavným predmetom činnosti boli slnečné kolektory, ich montáž a aj servis. Spoločnosť mala aj zamestnancov, pána S., a ešte dvoch, ktorých mená už s odstupom času nevedela uviesť. Prebiehalo to tak, že zákazník podpísal zmluvu, následne sa objednal materiál, zákazka sa spravila a zákazník potom doplatil rozdiel. Materiál objednávali od viacerých spoločností, ale najčastejšie od Mitsubishi Zubadan. Spoločnosť nebola ani v zisku, ani v strate, išlo sa tak akurát na to, že čo bol zisk, to sa použilo na výplaty jej a obžalovanému a zamestnancom. Taký menší sklad mali v ich rodinnom dome. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či sa niekedy stalo, že by sa peniaze z jednej zákazky použili na vybavenie inej zákazky. Poškodeného T. U. nepoznala, to meno jej nič nehovorilo. O prejednávacom skutku nevedela nič, pretože v máji 2013 sa bývalý manžel odsťahoval zo spoločnej domácnosti a už nemala vedomosť o jeho podnikaní. Vedela, že obchodná spoločnosť mala dlhy, dlhovali aj spoločnosti Mitsubishi, pamätala si, že sa to riešilo aj súdnou cestou. Pokiaľ podnikali spolu, tak sa nestalo, že by sa nejaká objednávka nevybavila. Ona ale po manželovom odchode z domácnosti ostala sama s 8 ročnou dcérou a o jeho ďalšie podnikanie sa nezaujímal. Účtovníctvo v spoločnosti viedol obžalovaný, v spoločnosti prebiehali hotovostné platby, ale mali aj účet v banke. T. V., S. a Q. pozná, to sú páni, ktorí pracovali pre ich spoločnosť. Dlh voči spoločnosti Mitsubishi bol vo výške 65 tisíc Eur, oni sa potom rozišli a ostal jej to ako dlh, ktorý spláca na polovicu.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok K.. I. L., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že obžalované pozná, predtým, než ukončil podnikateľskú činnosť, s ním pomerne rozsiahlo podnikali. On zastupuje spoločnosť CS-MTRADE Slovensko, s.r.o., dodávali mu čerpadlá. Obchodovať začali asi v roku 2009 až 2010, až do roku 2013 alebo 2014, presne si to už vzhľadom na odstup času nepamätal, a to do momentu, keď prestával platiť a dlhy narastali. Obžalovaný so začiatku podnikal ako živnostník, potom formou s.r.o.-čky pod obchodným názvom DONAMISS, s.r.o. Tie problémy začali tým, že jemu niečo neuhradili, potom prišiel s tým, že chce platiť staré dlhy, potom uvádzal, že mal autonehodu, aj dlhodobú PN, aj že mal nejaké vzťahové problémy. Ak chcel ale od nich brať nový tovar, musel splatiť časť starších dlhov a dať zálohu na nový tovar. Ich spoločnosť je výhradný dovozca tepelných čerpadiel Mitsubishi electric, obžalovaný si od nich v podstate brával jeden typ čerpadla, označovaný pod kódom PUIH-HRP-100YHA, čo sú 111 kW čerpadlá, sú označované aj ako ZubadanInverter. Naposledy si u nich obžalovaný objednal tovar asi v roku 2012 alebo 2013, všetky doklady doložil do spisu, viac ich nebolo. Keď obžalovaný tie čerpadlá nakúpil, tak podľa jeho názoru ich zrejme chcel predať ďalej tretej osobe, ktorá si to zrejme u neho objednala. S obžalovaným bol pomerne často aj v osobnom kontakte, naposledy u notára, keď podpisoval zápisnicu o prístupí k dlhu, čo bolo asi v roku 2012. Pokiaľ si dobre pamätal, tak vtedy bol jeho dlh asi vo výške 50 tisíc Eur. Je tam vedená aj exekúcia, vymáhané čiastky sú ale smiešne, z jeho strany ale úhrady neboli. Obžalovaný ich spoločnosti vždy uhrádzal prevodmi na účet, nikdy nie v hotovosti.

Na návrh prokurátorky boli svedkovi predložené listiny na č.l. 120 až 154, na čo svedok uviedol, že sú to tie listiny, ktoré predkladal v prípravnom konaní, určite sú aj staršie účtovné doklady, ale on ich predkladal v zmysle požiadavky, teda čo sa týkalo rozhodného obdobia.

Svedok R. V. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že obžalovaného pozná, býval v K. tak ako on, cez jedného kamaráta ho obžalovaný angažoval do jeho spoločnosti ako brigádnika, čo bolo niekedy v lete 2012. Robil tam pomocné práce, je vyučený elektrikár. Robil napr. tri dni do mesiaca alebo jeden týždeň do mesiaca, proste podľa jeho potreby. Predmet činnosti spoločnosti boli tepelné čerpadlá a klimatizácia, ich montáž a sprevádzkovanie. Spoločnosť mala aj zamestnancov, K. U., Y. S.. Pozná

aj poškodeného T. U., stretol sa s ním aj v M. na súdnom pojednávaní vo veci, kde bol poškodený pán V.. Ku zákazke pre pána U. sa nevedel podrobne vyjadriť, ale robili predprípravu pre tepelné čerpadlo, bol osobne pri tom, pracoval tam aj pán S. a bol tam pri tom aj obžalovaný a pán Q.. Robila sa teda príprava na tepelné čerpadlo, nevedel sa ale vyjadriť k tomu, či ho aj obžalovaný objednal, pretože tepelné čerpadlá sa objednávajú tesne pred dokončením, aby sa neskladovali. Nevedel sa vyjadriť ani k tomu, či bolo tepelné čerpadlo nakoniec namontované. Pán U. poslal obžalovanému aj zálohu, prišla na jeho účet a jedného konateľa a to z dôvodu, že firma DONAMISS už končila, a začínala druhá firma, STESLA, preto na požiadanie obžalovaného to prišlo na jeho účet. Bola to suma asi 5 alebo 6 tisíc Eur, a na príkaz obžalovaného ich vybral z účtu. Prístup k účtu mal on a pán T. mladší, nevedel ale uviesť, na čo bola tá suma reálne použitá. Čo sa týka činnosti pre pána U., tak obžalovaný rozprával, že stavba bola pozastavená, a že to čerpadlo sa bude robiť neskôr. Pokiaľ si pamätal, tak čerpadlá boli kupované v T., ale nevedel od akej firmy, to riešil obžalovaný. Následne bol asi pol roka vo firme STESLA, ale podal potom trestné oznámenie na obžalovaného za neplatenie odvodov, bol už aj na troch rôznych hlavných pojednávaniach, kde išlo napr. o spreneveru peňazí z firmy bez jeho vedomia, pretože vo firme STESLA bol aj on konateľ. Naposledy bol s obžalovaným osobne v marci 2013, pár krát sa potom stretli na súde, v marci 2014 sa s ním už nedalo kontaktovať a on bol predvolaný na políciu, následne preto podal žalobu na spoločnosť. S pánom S. a Krajčím sa občas stretnú, stále bývajú v Istebnom.

Poškodený T. U. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že obžalovaného pozná, našiel ho na webe ako konateľa firmy, ktorá sprostredkúvala tepelné čerpadlá. On staval dom, telefonicky sa s ním spojil, a telefonicky riešili všetky veci, zdal sa mu fundovaný odborník, vo všetkom sa vyznal, vedel mu to vysvetliť, tak nejako naletel. To bolo niekedy na jar 2013, potom sa aj osobne stretli a uzavreli zmluvu o dodávke tepelného čerpadla. Uzavrel ju on s obžalovaným, v H., priamo na stavbe. Predmetom zmluvy bola dodávka tepelného čerpadla a súvisiace inštalácie. Cena bola dohodnutá na sumu 13.993,- Eur, pričom záloha bola vo výške 9.500,- Eur, pričom záloha mala byť vyplatená najneskôr 21 dní pred začatím inštalácie. Zálohu uhradil skôr, niekedy v júni 2013, vyplácal ju prevodom na účet, na tri krát. Prvé dve splátky boli vyplácané prevodom účtu, posledná bola vložená priamo na účet, účet bol uvedený priamo v zmluve. Ku vykonaniu prác ale nedošlo. Obžalovaný prišiel s dvomi pracovníkmi, spravili predprípravu, a potom sa čakalo na nejaké stavebné práce, čo bolo v lete 2013, a potom mal prísť inštalovať tepelné čerpadlo. Obžalovaný ale neprišiel, a už sa s ním nevedel skontaktovať. Posledná komunikácia s ním bola v tom zmysle, že on mal vyplatenú zálohu, obžalovaný spravil predprípravu s tým, že na jeseň sa mal ozvať a prišiel by nainštalovať čerpadlo. V septembri obžalovanému volal, nevedel sa mu už ale dovolať, potom ho aj osobne navštívil v Istebnom, ale tam zistil, že už mali dom v dražbe, bola tam nalepená páska. Čo sa týka inštalácie tepelného čerpadla, tak ako to bolo pôvodne dohodnuté, tak to nebolo dokončené.

Na návrh prokurátorky boli poškodenému na nahliadnutie predložené listiny na č.l. 8 až 11 a na č.l. 12 až 14, na čo poškodený uviedol, že je to fotokópia zmluvy medzi ním a obžalovaným, a aj doklady svedčia o tom, že uhradil zálohu vo výške 9.500,- Eur.

Ďalej uviedol, že čo sa týka tých dvoch pracovníkov, ktorí vtedy prišli s obžalovaným spraviť predprípravu, tak podľa neho jeden z nich bol na pojednávaní ako svedok. Tá predpríprava bola v podstate jednoduchá práca, vytiahla sa rúra pod omietku. Zo zaplatenej zálohy mu nebola vrátená žiadna čiastka, preto si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 9.500,- Eur.

Svedok Y. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že obžalovaného pozná, robil preňho asi 6 rokov dozadu. Obžalovaný mal firmu DONAMISS, a on väčšinou montoval na strechách solárne panely. Zamestnaný bol riadne na pracovnú zmluvu. Čo sa týka stavby v H., presne si to už nepamätal, ale nevylúčil, že bol na tej stavbe. Oni z T. vozili čerpadlá, ktoré sa potom vozili priamo na stavby. Čerpadlá objednával obžalovaný a on pripravoval len potrebné veci. V roku 2013 sa firme celkom darilo, ale potom to šlo dole, peniaze sa tratili, a posledný mesiac nedostal ani výplatu. S ním tam pracoval ešte T. Q. a R. V.. Firma DONAMISS bola rodinná firma, obžalovaný to mal aj s manželkou. Čo sa týka poškodeného U., ktorý bol na hlavnom pojednávaní, tak toho vôbec nepoznal. Nevedel uviesť názov firmy, od ktorej sa brali čerpadlá, ale bolo to v T.. Nevedel sa ani vyjadriť k tomu, či obžalovaný uhradil peniaze za čerpadlá, keď ich objednal. Im dal len papiere a išli čerpadlo zobrať. Taktiež čo sa týkalo ostatného materiálu, mali papier, aký materiál mali zobrať, ten materiál im dali, ale on nikdy nič neplatil, všetko riešil obžalovaný. Tepelné čerpadlá sa skladovali v garáži, to sa jeden deň doviezli, na druhý deň ráno sa viezli na stavbu, garáž bola v rodinnom dome obžalovaného. Oni potom zrušili firmu DONAMISS, teda obžalovaný a s R. V. potom založili firmu STESLA, ale on odišiel ešte z firmy

DONAMISS. Obžalovaný mu dlží mzdu, nevedel sa vyjadriť k tomu, či má obžalovaný aj iné dlhy, ani sa nevedel uviesť, či sa niekedy stalo niečo obdobné, ako je uvedené v obžalobe. On si robil svoju robotu, do ničoho sa nestaral. Nebol oprávnený prebrať od niekoho peniaze.

Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného pozná, chodil mu pomáhať pri prácach, čo bolo asi v roku 2013 alebo 2014. Pomáhal pri vodárenských prácach, na l., ale aj na dolniakoch, bolo to pre firmu DONAMISS. Pracoval na dohodu v inej firme, a obžalovanému chodil len vypomáhať, asi 6 až 7 rokov dozadu. V H. nebol, nespomenul si, žeby tam niekedy bol robiť. Firma robila s tepelnými čerpadlami a solárnymi panelmi, brali sa aj čerpadlá Mitsubishi, ktoré sa objednávali asi z T., tie vozil aj on, objednával ich obžalovaný. Jeho manželka vo firme asi robila účtovníctvo, do finančných vecí oni nevideli. Pre tovar chodil na objednávku, obžalovaný ho objednával a on ho šiel zobrať. Čo sa týka prác, obžalovaný chodil s nimi, potom som chodil on, alebo ešte ďalší pomocník. On robil vodárenskú prácu, robila sa aj predpríprava, R. V. robil elektrikú. Firme sa podľa všetkého najprv darilo dobre. Firma STESLA mi nič nehovorila. On potom prestal s nimi chodiť, lebo videl, že to išlo dole vodou. Kým tam bol on, tak všetok tovar sa skladoval u obžalovaného v garáži v rodinnom dome, teda aj tepelné čerpadlá, ale tie sa išli zobrať do Piešťan len pár dní predtým, ako sa odviezli na stavbu, aby tam dlho nestáli. Čerpadlá chodil brať on, ale nevyplácal ich, ani nevedel uviesť, či už boli vyplatené. Poškodeného U. nepoznal. Obžalovaný mu dlhuje jednu výplatu za poslednú robotu, aj auto, čo som mal za 1.200 Eur, tak to mu prišli zobrať z exekútorského úradu, lebo ho nestihol prepísať. Vedel o tom, že obžalovaný S. dlží za mzdu, aj za odvody. Z počutia tiež vedel, že sa už stalo, že obžalovaný uzavrel zmluvu a nesplnil ju, hovorilo sa, že zobral veľa záloh, a práce neurobil.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zmluva (č.l. 8 - 11), prevodné príkazy (č.l. 12 - 14), správa Prima banky (č.l. 78 - 95), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 96), správa Daňového úradu Žilina (č.l. 98 - 110), rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8Cb/10/2014 (č.l. 111 - 119), účtovné doklady (č. l. 120 - 154), internetový prieskum (č.l. 155 - 156), výpisy z obchodného registra (č.l. 157 - 158, 231), rozhodnutia OČTK (č.l. 160 - 193), správy spoločností (č.l. 194 - 212), správy a lustrácie na obžalovaného (č.l. 221 - 224), výpis REGOB (č.l. 232 - 233), trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/158/2014 (č.l. 235 - 237), odpis registra trestov (č.l. 427 - 428), pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Obžalovaný síce vo veci nevypovedal, je ale usvedčovaný svedeckou výpoveďou poškodeného T. U., ktorý potvrdil, že s obžalovaným uzatvoril písomnú zmluvu o dodaní tepelného čerpadla, za ktoré aj v troch splátkach zaplatil zálohu, v celkovej výške 9.500,- Eur. Tieto skutočnosti sú potvrdené aj listinnými dôkazmi, a to písomnou zmluvou, a účtovnými dokladmi. Ďalej je usvedčovaný svedeckými výpoveďami K. Y. T., K. I. L., R. V., Y. S. a T. Q.. Tí zhodne potvrdili, že obžalovaný vykonával podnikateľskú činnosť súvisiacu s dodaním a sprevádzkovaním tepelných čerpadiel, ktoré kupoval od firmy CS-MTRADE Slovensko, s.r.o., so sídlom v T.E., pričom všetky finančné záležitosti ohľadne nákupu čerpadiel vybavoval výlučne obžalovaný. Následne takto kúpené tepelné čerpadlá dodával tretím osobám, čo však v prejednávanej príhode neurobil. Dokazovaním tiež bolo preukázané, že účtovníctvo v obchodnej spoločnosti viedol obžalovaný, teda v podstate on jediný mal prehľad o tom, v akom stave sa obchodná spoločnosť nachádza, či je schopná vzhľadom na svoje pohľadávky a záväzky realizovať uzatvorené obchodné zmluvy. Obžalovaný ale napriek uvedeným skutočnostiam s poškodeným uzatvoril písomnú zmluvu, prevzal od poškodeného zálohu vo výške 9.500,- Eur, avšak tepelné čerpadlo nedodal, ani poškodenému zaplatenú zálohu nevrátil. Súd potom nemal žiadnu pochybnosť ohľadne viny obžalovaného, preto ho uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Obžalovaný K.. Š. T. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi potom musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom v tomto prípade predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa doposiaľ dopustil 8 priestupkov. Z odpisu registra obžalovaného je zrejmé, že doteraz bol 4 krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2rokov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd ukladal obžalovanému spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa skutku uvedeného v bode 2/ rozsudku dopustil dňa 02. 06. 2013, a tento skutok tvorí ďalší čiastkový útok pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za ktorého iný čiastkový útok (skutok spáchaný dňa 30. 04. 2013) bol už obžalovaný odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016 zo dňa 03. 07. 2018. Všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe, forme ich spáchania, aj predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a. Súd preto ukladal spoločný trest, za súčasného zrušenia výroku o vine, ako aj zrušenia výroku o treste obžalovaného z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016 zo dňa 03. 07. 2018. Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený T. U., ktorý svoj nárok aj riadne vyčíslil, a tiež bol aj potvrdený listinnými dôkazmi. Súd preto uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 9.500,- Eur, a zároveň mu v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona uložil povinnosť spôsobenú škodu nahradiť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Posledný výrok rozsudku ohľadne škody je prevzatým výrokom zo zrušeného rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/40/2016 zo dňa 03. 07. 2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.